

— Защо, Пенке, нима никакъ не ти хареса?

— Никакъ, бабо, защото е *глупава* и *лъжовна*: вратътъ ме заболѣ да гледамъ цѣль день се къмъ една страна и да чакамъ гости, а то ѳн-ма ни гости, ни сврака . . .

Пловдивска „Дѣтска Музикална Китка“.

Драги ученици и ученички!

Вий всички обичате да пѣте, нали? Ний знаемъ, че се особено радвате, когато учителтъ ви прѣподаде нѣкъя хубава пѣсенъ. И вий знаете много такива, нали? Я си ги припомнете! Сигурно знаете, или пъкъ тепърва ще научите нѣкои отъ слѣднитѣ пѣсни:

„Ей ни нази малки дѣца“.
„Мари моме“.
„Дунавъ“.
„Край Босфора“.
„Отъ кога ни е родила“.
„Ой, дѣтенце, азъ съмъ книга“.
„Гроздоберъ“.
„Пѣтель“ (Кукурига)!
„Имала ѳ мама“.

„Родила е мене“
„По райскитѣ долини“.
„Сиромахкиня“.
„Хайде, хайде, дойде врѣме“
„Теменужка“.
„По лизади, по градини“.
„Учителю, зарадъ нази“.
„Прѣградитѣ на България“.
„Варларъ“.

и много други.

А знаете ли кой е написалъ всички тѣзи пѣсни? Тѣ сж написани отъ единъ капелмайсторъ (управителъ на музика), който, за голѣмо съжаление, не е вече между живитѣ. Името му е **Емануилъ Маноловъ**. Той е родомъ отъ Габрово, училъ се е въ Русия, а умрѣ въ Казанлъкъ на 2-й февруарий, 1902 г. Маноловъ написа и много пѣсни за възрастни, но важното за васъ е да знаете, че неговитѣ до сега издадени дѣтски пѣсни сж повече отъ 100! Тѣхъ пѣятъ дѣцата въ цѣла България: и въ градове, и въ села! Маноловъ много обичаше дѣцата, ето защо написа дѣтския си сборникъ „**Славееви гори**“, а една година въ всѣка книжка на дѣтското списание „Младина“ той написваше по една пѣсничка. Колко много направи той за дѣцата!